

Statsministrene bemærker endvidere, at de bedste forudsætninger herfor opnås ved en fælles positiv holdning hos de nordiske lande til medvirken i Schengensamarbejdet.

Jeg er naturligvis meget tilfreds med, at de øvrige nordiske lande har givet udtryk for, at de ligesom Danmark er indstillet på at påtage sig et fælles ansvar for opretholdelse af den nordiske pasunion, også i en videre europæisk sammenhæng, og jeg håber, at denne indstilling i nær fremtid vil blive fulgt op af, at Sverige og Finland benytter sig af muligheden for at søge optagelse i Schengensamarbejdet. Sker dette, vil der som anført af den nordiske arbejdsgruppe være skabt de bedste forudsætninger for en tilfredsstillende ordning med Schengenlandene.

Når hr. Albrechtsen og fru Gottlieb derfor spørger, hvad jeg kan oplyse om regeringens indsats for at bevare og sikre den nordiske pasunion, er svaret: Vi har gjort meget. Der er ikke mindst på dansk initiativ udarbejdet en grundig rapport, der gennemgår en lang række juridiske og praktiske forhold til belysning af, hvordan vi fremover sikrer den nordiske pasunion, og der foreligger nu en fælles tilkendegivelse fra de nordiske regeringschefer om, at de ser det som et fælles ansvar at bevare den nordiske pasunion inden for rammerne af et videre europæisk samarbejde.

Denne fælles udtalelse er af afgørende betydning for Danmark. Danmark udgør jo rent geografisk bindeleddet mellem Norden og det øvrige Europa. Dermed udgør Danmark, sådan som situationen er i dag, også bindeleddet mellem Schengensamarbejdet og den nordiske pasunion.

For at danske borgere kan sikres fri bevægelighed både i forhold til Norden og i forhold til Schengenlandene, kræver det derfor et fælles samarbejde med medvirken af alle nordiske lande og Schengenlandene. Det er den eneste måde, hvorpå den nordiske pasunion og Schengensamarbejdet kan kobles sammen. Uden et sådant samarbejde eller en sådan sammenkobling vil Schengenlandene givetvis kræve, at Danmark i forbindelse med optagelse i Schengensamarbejdet indfører kontrol ved sine grænser til de andre nordiske lande.

Danmark kan i den situation selvfølgelig vælge at stå uden for Schengensamarbejdet for derved fuldt ud at bevare den nordiske pasunion. Prisen herfor vil være en permanent indførelse af en skærpet kontrol ved vore grænser til Schengenlandene. Dette kan navnlig blive til

stor gene for vognmænd, for turister og for lokalbefolkningen, der krydser den dansk-tyske grænse, og det vil unægtelig være lidt vanskeligt for os at forklare befolkningen, at vi nogle år efter vedtagelsen af det indre marked kan komme til at opleve en væsentlig skærpelse af de tyske myndigheders kontrol ved landegrænsen, oven i købet få måneder efter at Sverige og Finland er kommet med i Den Europæiske Union.

Danmark kan altså uden på nogen måde selv at være herre over det blive bragt i en situation, hvor vi ikke kan sikre fri bevægelighed i forhold til både Norden og det øvrige Europa, men hvor vi bliver nødt til at vælge. Derfor er det meget vigtigt, at de nordiske statsministre har banet vej for en fælles nordisk medvirken til at koble den nordiske pasunion sammen med Schengensamarbejdet.

Jeg kan forsikre hr. Albrechtsen og fru Gottlieb – og for så vidt også resten af Folketingets medlemmer – om, at jeg og regeringen vil gøre, hvad vi kan, for at nå dette mål. Vi har således fortsat den tætte kontakt med de nordiske lande både på ministerplan og på embedsmandsniveau. Ja, der blev så sent som i går afholdt et møde her i København med deltagelse af embedsmænd fra de fem nordiske lande.

Også kontakten til Schengenlandene tillægger vi stor betydning. For mindre end en uge siden havde jeg et møde med Schengenformanden, den belgiske udenrigshandelsminister Urban, i Bruxelles, og jeg har også for nylig afholdt et møde med den tyske forbundsindenrigsminister Kanter for at få nærmere oplysninger om, hvad der vil ske på den dansk-tyske grænse den 26. marts, når Schengenkonventionen træder i kraft, og hvordan de to forestiller sig, at den fremtidige udvikling skal være.

Vi gør, hvad vi kan, og det vil vi blive ved med. I samarbejde med de øvrige nordiske lande og ud fra en erkendelse af, at vi har et fælles ansvar, er målet helt klart: Der skal findes en løsning, som gør det muligt at videreføre det nordiske pas- og kontrolsamarbejde i en bredere europæisk sammenhæng. Dette gode, som vi har haft i Norden gennem mange år, skal udbredes til større dele af Europa.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Vi står altså nu med det problem, at Schengenaftalen, som træder i kraft den 26. marts, skaber